

کاظم رجوى (ایزد)

رباعيات قدس

دوست فاضل ارجمند ، آقای وحیدزاده (نهم)

در شماره پنجم سال ۱۳۵۲ ، صفحه ۳۳۱ ارمنان ، گفتاری بعنوان «ترجمه رباعيات قدس تخلی» بخمامه دوست ارجمند آقای مدرسی چهاردهی دیده شده که شامل مقدمه‌ای در تعریف (رباعی) و نام برخی از رباعی سرایان ایران از شعرا و عرفای در گذشته ، و نیز بعضی درباره رباعیات انگلیسی جناب آقای قدس تخلی و ترجمه آنها بیانهای خارجی بود .

آن گفتار ، گرچه پسندیده بود ، ولی بنظر نگارنده و بسیاری از خوانندگان ، پسندیده نبود . زیرا ، گرچه جناب قدس تخلی ، سراینده و نویسنده دانشمند ارجمند ، و عارف «درویش صفت» در گفتار و کردار خود پایبنده آوازه نامبرداری ، در هیچیک از ادوار زندگی نبوده و نیست ، لیکن مقام مهم ادبی و شهرت یین‌العلی او ، چه از نظر سیاسی و چه از لحاظ نویسنده‌گی و سراینده‌گی ، درخور آنست که یا نامی ازاو و آثارش برده نشود و چنانکه خود خواهان : «چون چراغ لاله ، بزم گلشنی افروختن ، لیک خود باداغ بی نام و نشانی سوختن» است ، آرامش خلوت خاطراو ، عزیزداشته‌آید و یا اگر یادی از وی می‌شود ، سزاوار نام و مقام ارجمندش باشد . همین اندیشه ، انگیزه نوشتن این مختصر گردید :

شاید بخاطر داشته باشد که نگارنده ، چندین سال پیش ، گفتارهای در شماره‌های اول و دوم سال سیم مجله (بررسیهای تاریخی) بعنوان ترانه یا رباعی در ادبیات ایران و جهان) نوشت که محتوی مقدمه‌ای درباره شعر ایرانی و مزایای آن - اشکال و انواع آن و تکامل تاریخی آنها - شکل رباعی یا ترانه - خصایص صوری و معنوی آن - نامهای رباعی و ریشه باستانی آنها - قافية رباعی - اوزان رباعی - موضوع رباعی در ادوار باستانی و امروز - رباعی در کشورهای اسلامی - رباعی در باختر زمین - ترجمه رباعیات خیام - آوازه جهانی رباعی پس از آن ترجمه - احیاء رباعی در خاور

و باختر - علل بقاء و شهرت شکل رباعی در ایران و جهان - آمادگی رباعی برای پذیرش هر گونه تکامل و تجدد - رباعیات بیوسته (سرمشخوب برای نوسرايان راستین) بود. از آن روی ، در این گفتار ، نیازی به تکرار آن مطالب نیست و اگر خوانندگان خواسته باشند از اهمیت و اصالت رباعی در ادب ما و جهان آگاهی مفصل بهم رساتند، میتوانند بدان گفتارها ، نظر کنند . در این گفتار ، چون نظر اصلی شناسائی جنبه ادبی و فرهنگی جتاب قدس نخعی ، بخصوص رباعیات اوست ، از شرح جنبه سیاسی و شهرت بین المللی اوی ، در این جبهه ، صرف نظر کردیم . ولی چون این دو جنبه شخصیت او ، بموازات هم بوده است ، باید بنظایر این هماهنگی در زندگی برخی از سیاستمداران دیگر نیز اشاره کرد : درین باره ، از مقدمه کتاب « رباعیات فؤاد بایرام اوغلو » سفیر کبیر اسبق ترکیه در ایران ، که خود یکی از رباعی سرایان زبان ترکی و از ترجمانان « رباعیات قدس» ازانگلیسی به ترکی است، مدد میگیرم). اصل این مقدمه بقلم حکمت ایل آیدین (۱) وابسته فرهنگی اسبق سفارت ترکیه در ایران و ترجمه بفارسی آن با ۷۰ رباعی فارسی ترجمه رباعیات فؤاد ، از نگارنده است) .

در این مقدمه ، از سیاستمداران جهان ، بخصوص آنانکه در امور خارجی کشورهای خود بکار پرداخته ، در ضمن جنبه هنری و شعری داشته‌اند ، نامهایی برده شده که برخی از آنها بقرار زیر است :

پل کلود (۲) شاعر مشهور فرانسوی ، سن جون پرس (آلکسی لژه) (۳) برنده جایزه ادبی نوبل در ۱۹۶۰ از فرانسه ، ایو واندریچ (۴) از بیوگلاوی (برنده جایزه نوبل در ۱۹۶۱) اوکتاویو پاز (۵) از مکزیک ، فون پست (۶) از سوئد . لاورنس دارل (۷) ازانگلیس ، سفریس (۸) از یونان و قدس نخعی از ایران .

پس از ذکر این نامها ، چنین آمده است : « ذوق هیری و شعری ارزش نوینی

Paul Claudel (۲) H, Ilaydin (۱)

(Alexis - Leger) Saint, John - Perse (۳)

Von - Post (۶) Octavio - Pas (۵) Ivo - Andriç (۴)

Seferis (۸) Lavrence - Durell (۷)

با شخصیت سیاستمداران امور خارجی کشورها می‌بخشد . چه نقل آثار هنری ملی که بدانها منسوبند ، آثارا در بدست آوردن محبوبیت و هم حسی بیشتری ، در دائرة بزرگتری از روشنفکران بیگانه ، یاری میدهد . و بدیهی است که از این راه ، فوائد سیاسی نیز در روابط پین‌المللی ، حاصل می‌گردد . » سپن ، چندتن از کارمندان وزارت امور خارجه ترکیه را نیز می‌شمارد که مانند شخصیتهای یادکرده ، دارای ذوق هنری و شعری بوده‌اند، همچون یحیی کمال یياتلی (۱) جمال بشیل (۲) ، جمیل میراوغلو (۳) و فؤاد بایرام اوغلو (۴) . از این چهار تن ، سه تن یعنی یحیی کمال ، جمال بشیل و فؤاد بایرام اوغلو، سالانی سفیر ترکیه در کشورهای خاورزمین ، چون ایران و پاکستان و افغانستان بوده‌اند. و هر سه از رباعی سرایان بزیان ترکی اند . یحیی کمال ، برخی از رباعیات خیام را نیز بقول خود ، « بار دیگر بزیان ترکی سروده است ». بایرام اوغلو نیز ، چنانکه گفتیم ، رباعیات انگلیسی چناب قدس نفعی را ، بزیان ترکی ترجمه منظوم کرده که اخیراً با مقدمه‌ای پقلم خود وی ، انتشار یافته است .

از سیاستمداران ایران هم ، چنانکه میدانیم ، شادروان قروغی ، علاوه بر کتابهای دیگر ، کتابی هم درباره رباعیات خیام ، با مقدمه دقیق فاضلانه‌ای انتشار داد . اما چناب قدس نفعی ، تا آنجاکه نگارنده آگاه است ، علاوه بر چاپ کتابهای گوناگون منشور و مقالات فراوان ، عمری برسر رباعی سرایی بزیان انگلیسی و فارسی صرف کرده و در اثر ترجمه آنها بچندین زبان خارجی و شروح و مقدماتی که بر آنها نوشته شده ، آواز نامش خاور و باخترا فرا گرفته و همان « فواید سیامی » که حکمت ایل آیدین بدان اشاره کرده ، از این آوازه ، برای کشور ما حاصل آمده است .

چناب حسین قدس نفعی ، در تهران بجهان آمد ، ولی چون از آغاز شغل اداری در وزارت امور خارجه ایران عهده‌دار مقامهای مهم از مدیر کلی و معاونت و سفارت و وزارت و بیشتر ایام خدمت را سفیر کبیر ایران در کشورهای دیگر مانند عراق ، انگلستان ، امریکا و واتیکان بوده (باستثنای سالهای وزارت امور خارجه و دربار شاهنشاهی)

Cemal Yesil (۲) Yahya Kemal Beyatli (۱)

Fuat Bayramoglu (۳) Cemil Miroglu (۳)

بیشتر رباعیات و بعضی از مقالات و کتابهای خود را بزبان انگلیسی نوشته ، تا فواید فرهنگی و ادبی عامی برای روشنفکران جهان فراهم سازد و ترجمه آنها بزبانهای دیگر شرقی و غربی ، این فوائدرا تمامتر ساخته است ، پیش از حصول این آوازه بین المللی ، قدس نجعی ، در ایران چهل و اندی سال پیش ، با نشر کتابهای فارسی و مجله (ندای قدس) مشهور بود . اخیرآ سازمان انتشارات نو تهران تصمیم نشر مجموعه های جیبی از مقالات (ندای قدس) که بعلت گذشت زمان نایاب شده ، ولی طراوت و اصالت مقالات و داستانهای خود را ؛ از تطاول کهنه‌گی و فرسودگی زمان ، نگاهداشته است ، گرفته و جلد اول آنرا (مشتمل بر ۶۱ داستان و مقاله) بعنوان (خانه یتیمان) ، که عنوان یکی از داستانهای آنست ، انتشار داده و گویا در نظر است ، مجموعه های دیگر آنرا تا ۱۰ جلد پیاپی انتشار دهد .

ناشر ، دیباچه مختصری براین مجموعه افزوده که گویا مقتبس از مقدمات کتابهای ترجمه رباعیات قدس میباشد . و اجمالا شامل نام تأییفات منثور و منتظم وی و ترجمه‌های آنهاست ، ماحلاصه آنرا در اینجا آورده ، متحبی از عبارات ارزنده و زیبای داستانها و مقالات و چند رباعی از رباعیات فارسی قدس را (که اغلب مضامین آنها بانگلیسی نیز سروده شده است) برآن میافزاییم :

« سازمان انتشارات نو ، روزی بیک جلد مجله ندای قدس که در ۴ سال پیش آقای حسین قدس نجعی منتشر میکرد ، دست یافت و با مطالعه مطالب سودمند و آموزende آن ، بجستجوی دیگر مجلدات آن برخاست تا دوره کامل آنرا پیش آقای محمد تجم پیدا کرد و با اجازه جناب قدس نجعی ، تصمیم نشر مجدد مقالات و داستانها گرفت . جلد اول با عنوان (خانه یتیمان) شامل دو بخش است : ۱ - مقالات و داستانها به قلم قدس نجعی ۲ - ترجمه‌های ایشان از آثار بزرگان ادب جهان ... »

« آقای حسین قدس نجعی یکی از چهره‌های بزرگ جهان ادب است که در آغاز جوانی بتألیف و ترجمه کتب و مقالات ادبی و انتشار مجله (ندای قدس) و سروden رباعیات دلفریب میپرداخته و آثار جالب و دلپذیری خلق کردند که برخی از آنها عبارت است از : رباعیات - بهشت - برهنه‌های آزاد - پرورش نفس - کتاب‌من - دختر شاهسون - کوه کبوتران - موسیقی ایران - مه غرقاب - فلسفه خدا و پسر - سه سه خال - تاریخ

دیپلوماسی ایران از عهد خامنشیان - تاریخ روزانه جهان - ترجمه رافائل - سنگتاش	ارمنان
سن پوان از آپار لامارتین و چند اثر مهم بفرانسه و انگلیسی ، از قبیل :	
La Dame des Iles	بانوی جزایر
Maryam	مریم
The Genii At Large	اجنه فراری
Trails Lost in Heaven	بت گم شده در بهشت
The Nymph of Paradise	حور بهشت
The Key to the Sacred Doors	کلید درهای مقدس
Beyond the Realm of the Sun	آنسوی حکومت خورشید
The Lady of the Isles	بانوی جزایر (ترجمه)

« رباعیات دل انگیز این شاعر بانگلیسی ، فرانسه ، اسپانیائی ، آلمانی ، ایتالیائی ، چینی ، ژاپونی ، عربی ، ترکی و کردی ، بوسیله شعراء و نویسنده‌گان نامی ، مانند پروفسور کازومی یانو رئیس دانشگاه متروپولیتن توکیو ، پروفسور فلورنس ولز امریکائی ، دکتر باتیستا شاعر و نویسنده بزرگ و عضو آکادمی آرژانتین ، مadam سوفیا دوپوه نویسنده و شاعر بلژیکی ، دکتر بیه موتزه شاعر ایتالیائی ، ج دردی شاعر هلندی ، دکتر مصطفی جواد مورخ بزرگ عرب ، استاد صالح جعفری استاد ادبیات عرب ، پروفسر یوموری استاد دانشگاه شیمانه ژاپن ، مهدی جاسم از شعرای عرب [وشیخ سلام شاعر و نویسنده کرد] ، ترجمه و منتشر گردیده و هر یک از آنان مقام بلند و علو فکر و لطافت اندیشه آقای حسین قدس نجفی را در دیباچه خود ، تجلیل بسیار کردند . » دائرة المعارف بزرگ و معتبر لاروس مقلع بنده ادبی حسین قدس نجفی را در عالم عرفان و در رباعیاتش ، ستایش بسیار کرده است . »

* * *

دوست عزیز ! با مطالعه این مختصر که از دیباچه مجموعه یاد کرده ، آورده شد ، ملحوظه میرمامدیکه این شاعر و ادیب و نویسنده بزرگ ، چه کارهای بزرگ و متنوع در عالم ادب و فرهنگ ایران و جهان ، انجام داده ، با اینکه عمری در دشوارترین مقامهای سیاسی ، مشغول خدمت بکشور بوده است . اینهمه کار ادبی و فرهنگی ، آنهم بدو سه زبان و با آنهمه اشتغالات سیاسی ، واقعاً شگفت آور و نماینده وسعت نظر ، هوش

سرشار ، قدرت اندیشه و حوصله خستگی ناپذیر اوست . شگفت‌آورتر اینکه هنوز هم ، بعد از نیم قرن عمر پر کار و جوش و خروش ، یا کمال حوصله و عشق بکار و بدون سروحدا و خودنمایی ، همان کارهای هنری و ادبی خود را دنبال میکند و بخلق آثارنوین از نظم و نثر و تجدید انتشار آثار کهن خویش میپردازد . مقام ادبی او ، بخصوص در رباعیات انگلیسی ، بقدرتی بلند است که بعضی از ترجمانان ، لقب «خیام قرن بیستم» بوده و حتی برخی از رباعیات ویرا ، از لحاظ زبانی هم ، از ترجمه گونه‌های فیتزجرالد از رباعیات خیام ، برتریافتند . درینگاه مطبوعات امروزما ، چنانکه میدانید ، از این قبیل گوهرهای گرانقدر دریای ادب و عرقان ایران بیخبرند و جز خواصی محدود ، او و آثارش را نمیشناسند . و این تاثردازهای نیز معلول اخلاق شخص ایشان است . و چنانکه گفته‌یم با اینهمه کارهایی و اندیشه‌های بزرگ جهانی ، مردیست گوشه‌گیر ، فروتن ، بی‌اعتنای شهرت و تظاهر و گریزان از سروصدای مطبوع غاتی . و همین صفات و اخلاق عالی اوست که با ارزش آثار ادبی و عرقانی او دست بدست داده و محبوب قلوب خواش ساخته‌اند .

من بسیاری از آثار منظوم و منتشر قدم نجعی را خوانده و از آنها فواید بسیار بردۀ ام و اگر محدودیت اوراق گرامی نامه ارمغان ، در تنگتایم نمی‌نهاد ، هر یک از آنها را با شرح موضوع و مرایا بشیش ، در معرض داوری شما و خوانندگان قرار میدادم . افسوس که محدودیت اوراق مجله ، این اجازه را نمیدهد . ناچار ، بنقل برخی از عبارات «خانه یتمان» و چندرباعی از رباعیات فارسی ایشان ، میپردازم تاقطرهای چند از دریای وسیعی ، نموده‌آید :

از مقاله (خواستن را بدان و...) :

« ... مرد جوان ... باید قبل از هر چیز مدیر و استاد خویش باشد . این حکومت وسلطه مطلق بر عقل و تمام حرکات روح ، عامل توفیق قطعی اوست . »

از مقاله (اعتتماد بنفس) :

« ... در اعتماد بنفس ، هر گز کبر و منی ، خودنمایی و خودپسندی و شیادی و حیله‌گری وجود ندارد . و آنکه دارای این صفت درخشان است ، اعمال نیکش ، در همه جا ستاینده اوست . »

از مقاله (باید کار کرد) :

« ... کسانی که متکی بعمل و کوشش و پاکدامنی، شجاعت و پشت کار خود دارد، هرگز گردچارتزلزل و خفت تخواهند گردید. »

از مقاله (زندگانی) :

« ... برای زندگانی، عشق و در راه عشق، کوشش و پشت کار لازم است. . از داستان (خانه یتیمان) :

« ... زمین ربای موجودات عاشق و دل‌های شیدا تنگ است. ولی برای این‌گونه ارواح، مخازن‌لایتنه‌یی، مناطق‌بی‌پایان و نواحی بس مرتفع و فرح‌انگیزی، در بهترین و زیباترین اماکن ساوات، آراسته و پیراسته گردیده است. »

از داستان (بانوی جنگل) :

« ... کسانی که بهر مقدسی می‌خندند، و هر چیز زیبا را مسخره می‌کنند، بدیختند. آنان بیشتر بدام اوهام می‌افتد و به تیرحوادث صید می‌شوند. »

از مقاله (توفیق) :

« ... توفیق مرغی است که بدانه کوشش و کار و فداکاری زیست می‌کند و جز با این دانه، نمی‌تواند زنده و پایدار بماند. »

اینک نمونه‌ای از رباعیات فارسی او : (از کتاب : منتخباتی از رباعیات حسین قدس‌نفعی - چاپ افست، پانک ملی ایران - ۱۹۶۷)

- ۱ -

ساقی بده از لطف ، توجام می‌ما !
خوش کن بجعل خویش ماه دی ما .
خوش زی که بلا دورشد از خانه‌ما ،
از سحر می‌ناب و نوای نی ما .

- ۲ -

آذر بشتاب رفت و دی آمدہ است .
خوش زی که گذشت باز از صحنہ عمر ،
کهنه بشتاب و ونو زبی آمدہ است .

- ۳ -

بanaxوت و بدخواهی و صدرنگ گذشت .
فردا ، نکند که خاک آلودة ما ،
زین کشت بری دهد ، که بانیک گذشت .

- ۴ -

در گردن عمر ما چه اسرار نهفت !
این خاک، که پرورد بسی شاخه گل،
خود جمله شکست آخر و جمله برفت !

- ۵ -

این لانه خشتنی که ترا خوابگه است،
هر مشت گل آن، زیکی بارگه است.
چون قاضی کنه کار صد داد گه است.

- ۶ -

اید وست، بدء با ده که دل پرخون است،
بیمانه سر پر زغم گردون است،
روزی که تهی ز باده گلگون است.

- ۷ -

در کارگه خدا کسی را ره نیست .
وز سر خدا هیچکسی آگه نیست .
شد قافله‌ای از آن ره اما اثری
جز گرد ، از آن قافله گمره نیست !

نگارنده را هم ، در وصف رباعیات انگلیسی قدس نفعی عزیز ، هفت رباعی است که
دوازده سال پیش از این سروده است . در خانمه این مقال شایسته است که آنها را نیز بیاورم :

به

« فیتزر جرالد » کثور « خیام »

ای طایر « قدس » ای سراینده دل !
« خیام » و « جرالد » از نوای تو، حجل،
این نغمه عرشی ، ببرد سوی سپهر،
جان و دل هر خاکی در مانده بگل .

۴

در ساحت قدس طبع فیاض تو وند ،
روح القدس و مریم و عیسی ، پابند .
چون ، بسته این کمند دله ا نشود ،
آن دل که بجز لطف ، ندارد پیوند ؟

*

« ایزد » ، که دلش گریز دازه رچه و دام ،
جز با سخن نفرز شد ، با کس ، رام :
جز جذیه ساز و سخن و ساقی و جام .
گردن ننهد ، بهیچ نیروی جهان ،

جان و دل و اعصاب و تن وی، فرسود،
این باده مینای تو، مرداقنکن بود،

هر چند، که اندیشه اسرار وجود،
با اینهمه، هرمی نکند سرمستش!

خوش بزم نشاطی، اندر آن ساخته ای.
در ساغر بیگانه ای، انداخته ای!

از سحر و قسون، خرگهی افراده ای؛
آوخ! که شراب آشنا لب دوست،

تاناوش کنم، بیاد جانانه خویش：
هر چند، نیم عاشق دیوانه خویش.

من ریختم آن باده، بپیمانه خویش،
دلداده پیمانه و پیمان خودم؟

در هر سخن نیخته، کی در نگرم؟
زیرا که سخن شناس و صاحب نظرم،

من شیفتۀ هر سخن نفرز و ترم؛
هر گفته که منظور من آمد، زیباست:

کاظم رجوى «ایزد»

تجربیش - دیماه ۱۳۴۰ خورشیدی

دوست ارجمند، ملاحظه میفرمائید که تاریخ سرودن این هفت رباعی ۱۲ سال پیش از این است. ولی تاکنون اجازه انتشار آنرا نداشت و اکنون هم با اصرار بذریافت اجازت نایل آمد. و این خود برهانی است روشن، برآنچه درباره اخلاق قدس نخسی دانشمند، عارف و درویش صفتی او گفته ام.

باتقدیم احترام. ارادتمند، رجوى

۱۳۵۲/۶/۵